

Hrdina III. odboje
RAJNOCH Vladimír, svobodný, státní mistr SNB, původním povoláním malorolník, narozen 3. března 1925 v Rajnochovicích, okres Holešov, katolík, poslední bytem v Praze. Odsouzen státním soudem, popraven 4. září 1951 v 5,25 hodin ve věznici Pankrác. Byl členem skupiny Světlan. Nikdy nezapomeneme!

"PIETA"

V diskuzním pořadu "Aréna" s Cyrilem Svobodou se projevil i Ladislav Jakl a myslím, že byl titulován jako poradce Václava Nejlepšího, takže mne nepřekvapilo, že horoval pro většinový systém a taky /možná že žertoval/ řekl něco jako "jak by se Vám líbila 10% klausule? To bylo 29.7.1998.

"Svědomí" č.15/1992

RAJNOCH Ladislav

OZNÁMENÍ

V Mikulovicích u Pardubic zemřel ve věku 89 let

Josef Černý

který jako vedoucí tzv. protistátní skupiny byl v roce 1950 odsouzen na doživotí a po téměř 15 letech na Borech, v Leopoldově, na Mírově a ve Valdicích byl podmínečně propuštěn. O svých zážitcích napsal knihu "Za dráty komunismu". Na jeho poslední cestě ho doprovázelo mnoho bývalých spoluvězňů, přátel a známých.

Cest jeho památce!

Uvedenou knihu můžete ještě objednat na adrese:
J. Černý, L. Matyáš 813, 530 12 Pardubice

U v n i t ě ř č í s l o : —

1. Jaroslav Burianec: Dočasně zastavení vydávání časopisu "BRÁZDA" a návrh na spolupráci s "Res publica"
2. Ivo Benda: Rozhovory s poučením od svých přátel...
3. Josef Dolejší: Nebyly to jen Babice./Svědomí/
4. Oldřich Tihelka: Dej Bůh, aby váš hlas byl vždy
5. Josef Václav Sládek: Světý Václave. /Svědomí/

Předpokládaná cena: 2,- Kč MČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5

o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 1 5 č í s l o

Vydává: Vladimír Hajný Red.
ČSA 34, 787 01 Šumperk řada: +Julius A. Varga

Uzávěrka: 30.8.1998

36

Redakce časopisu Brázda

Kostelní 44, 170 00 Praha 7

Tel./Fax. 02/33374065

Vydavatelství Vladimír Hajný

RES PUBLIKA

ČSA 34

787 01 Šumperk

Vážený pane Hajný !

Děkujeme Vám za zaslání časopisy RES PUBLIKA, které jste nám poslal. Články, které uveřejňujete jsou velice zajímavé. Rádi bychom s Vámi pěkum projevíte zájem a pokud se časopis Brázda finančně zmůže a bude znovu vycházet. Zatím jsme Brázdu dočasně zastavili.

Pokud se nám to nepovede, měli bychom se domluvit na spolupráci. Myslím si, že by bylo dobré, aby se všechny redakce vydávající poctivé a pravdivé články měly sjednotit v jednotnou organizaci a h edat podporu pro své vydávání.

Jště jednou mnohokrát děkujeme. Budem rádi, když nám opět nějaké výtisky pošlete.

"Res publice" by do projektu vložila círku 10.000,- Kč, kteroužte částku by každým rokem zvyšovala o inflační procento. Nevylučuji, že by nový název mohl být titul "Brázda - Vše veřejná". Taklik k námštu vznesenému do diskuze redakcí "Brázdy" a přeji si, aby její činnost byla rušena jen krátce, protože přese všechno určitě bude chybět nejnosa máš. Malá připomínka: pokud jde o zaměření, politický profil, námšty i články jste vynikající, ale grafická úprava včetně obrazového materiálu by chtěla zlepšit. Sbohem a tšším se na odpověď. Přílišné jednání nebude problémem, neboť již 30 let pracuji v Praze. VH.

Jaroslav Burianec
redakce Brázdy

V Praze 11.8.1998.

Další z vynikajících časopisů, který zahynul /doufám, že opravdu dočasně/ na nezájem čtenářů. Jak už jsem vícekrát konstatoval - ti nejlepší v našem kulturním prostředí nemají čtenáře /Český deník, Český týdeník, Necenzurované noviny, Svobodné noviny přecházejí na čtvrtletník/ a tím postupně i přes velké finanční oběti svých vydavatelů dříve či později vykrvácí. Doufám, že se "Brázda" objeví jako Fénix a vstane z popela slabého zájmu dokonce i lidí, kterých zájmy měla ve štítě t.j. rolníků a venkovského obyvatelstva. Bude však chybět i lidem z města právě tšm, kteří doposud započnřli na Republikánskou agrární stranu z I.republiky - vedoucí politickou sílu na cestě k tak nebřvalé prosperitě, na jejíž činnost právě "Brázda" navrhovala. VH.

Nebyly to jen Babice

Návrat k hrůzám středověku

Stalo se nedávno, že do místnosti, v níž každý čtvrtek úřaduje výbor Konfederace politických vězňů, pobočky Písek, vstoupila velmi nesměle starší žena s doprovodem svých rodinných příslušníků, jejíž tvář byla poznamenána dlouholetým utrpením a hrůznými životními prožitky. Tato tvář je pro nás dost výmluvná k tomu, abychom vyrušili, že zde jde o další tragédii z doby komunistické totality.

Tato žena usedá a předkládá nám svazek zažloutlých listin, dokumentů o selském dramatu, ježmuž padly za oběť další tři mladé životy z jihočeských vesnic Obděnic, Radešic a Kojetina.

Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 10. 1954 ve spojení s rozsudkem Nejvyššího soudu v Praze byli Jiří Rezáč, Jaroslav Sirotek a Bohumil Šima odsouzeni k trestu smrti provazem. Další účastníci tohoto procesu Josef Novák a Jiří Dolista z Pofesína a Ladislav Šimek z Milevska, jakoz i Karel Kothera z Hřejkovic byli odsouzeni k dlouholetým trestům těžkého žaláře. Není možné při listování v těchto dokumentech nevzpomenout na Koubalovu Lhotu a tři justiční vraždy a to Václava Junka, Karla Maši a Aloise Laciny, které již před tím otřásly slušnou veřejností. Také ohavná vražda rolníka Máry z Radvanova a vysoký zá-

jem na smrti Vladimíra Mandíka v letech padesátých nám připomíná nerovný zápas zemědělců v Babicích znásobený provokací tzv. StB s úmyslem nejenom zastrašit, ale i úděsným zločinem otřást a ochromit selský stav v republice.

10. března 1951 byli popraveni Václav Junek, rolník, Alois Lacina, rolník a Karel Máša, rolník. 10. února 1955 byli popraveni Jiří Rezáč, lodník, Jaroslav Sirotek, rolník a Bohumil Šima, dělník na pile.

Tak jako Chodové z Kyčova, Mrákova, Tumačova, Újezda, Draženova, Postřekova, Chodova, Klenčí a dalších vesnic se postavili proti panské zvrů, aby uhájili svá práva a majetek, tak jako Jan Sladký Kozína se postavil na ochranu své staré lípy s čakanem v ruce proti panským pacholkům, kteří nečbali a neštili se sáhnout na kříž vtesaný do kmene stromu, jenž tu hlásá "Nepokradeš"! "Nepoždás, cokoli je bližního tvého", tak i tuto příslušníci starých selských rodů v padesátých a dalších letech se postavili, aby hájili svůj rodný grunt a odvěký zákon lidstva "Nepokradeš"! A byl to hluboký smysl těchto jihočeských sedláků pro právo přirozené, na kterém setrvávali a ho obhajovali.

Jestliže někteří z nich sáhli k obraně v místech, odkud přicházelo zlo a násilí (komunistický sekretariát), necht historie posoudí, zda

Český sedlák opět najde svou jistotu, spočívající ve vlastnictví půdy, z níž vzejdou a rozkvétou opět selské rodý k plnému blahobytu celého národa.

Josef Dolejší, Písek

jejich míra obrany byla dle tohoto přirozeného práva i vůle po věky platných selských zákonů, uměrná tehdejší sběslostí komunistického režimu na našem venkově, který i jinde již přinesl v tomto zápase oběti na životech i majetku. Necht dále posoudí, zda se měli tyto prostí lidé řídit Tolstého filosofii "o neodporování zlu". Musíme mít však zato, že oni se také opírali o historii našeho venkova, plného lidského utrpení v dobách panského feudalismu, roboty a útaku, majíce v paměti osudy svých předků a oněch Chodů, selských bouří i jihočeského sedláka rychtáře Kubaty, jehož pomník s rukou zvednutou a varující promlouvá i k dnešní generaci uprostřed zbudovských Blat.

Také pomník Jana Koziny nad Újezdem je nejenom varující symbolikou, ale i svědectvím toho, že histore pronesla svůj úsudek a postavila tyto mučedníky na stranu práva a spravedlnosti. Stali se předmětem a inspirací historických prací předních českých autorů: Jiráskova, Bára a jiných. Tisíce lidí dnes navštíví Kozínův statek, aby shlédli a posoudili zápas Chodů o jejich práva. Vedle jejich jmen Koziny, Matěje Příbky, Řehůfka, Hrubého, Syky a dalších Chodů klademe dnes jména Jiřího Rezáče, Jaroslava Sirotky, Bohumila Šimy, Junka, Maši, Laciny, Máry, Mandíka i jména našich svatých z Babic i jiných míst. Od pokolení do pokolení půjde o nich zvěst a bude se zachovávat v jihočeském kraji, tak jako v koncích u Domažlic nám na věky památných, krvi českých sedláků hojně zbrozených. A jejich potomci ponosou dál a dál řeč i mrav a statečnost svých dědů a pradědů a budou předávat zprávy o středověkém utrpení dalším svým potomkům. A jako svědectví doby budou uscho-

Dej Bůh, aby váš hlas byl vždy u tomto národě slyšen!

V sobotu 3. září 1994 se na svatém Hostýně uskutečnila druhá muklovská pouť. Přestože počasí nepálo, přišlo několik tisíc občanů z celé České republiky a k radosti všech přijelo i několik desítek bratrů Slováků z Bánské Bystrice a okolí.

Od nepaměti byl svatý Hostýn místem, kam lidé z širé Moravy, ale i z nedalekého Slovenska, přicházeli načerpat duševní sílu, kterou utělo a tak často potřebovali k překonání životních překážek a obtíží. Na svatý Hostýn přicházeli také v dobách národní poroby, aby tam prosili Pannu Marii o ochranu vlasti a svých nejdražších, kteří v boji za osobní i národní svobodu byli často pronásledováni a krutě diskriminováni. Svatý Hostýn býval místem, kam lidé chodili děkovat za vrácení si svobody naší vlasti a prosili, aby zvitězila pravda. A ze svatého Hostýna odcházeli s přesvědčením, že vykonali bohumilou oběť, s nadějí, že jejich prosba bude vyslyšena. Tak nějak to bývalo, tak se na to pamatují a rád na to vzpomínám, neboť to bylo krásné a pro společnost velice prospěšné.

Druhá muklovská pouť politických vězňů zločinného ko-

Oldřich Tihelka

munistického režimu byla spojena s odhalením a posvěcením památníku na počest těch z "Hor Hostýnských", kteří v boji za svobodu a demokracii přinesli obět největší - vlastní život.

Pietní tryznu u památníku obětem popravených muklů připravila okresní pobočka Konfederace politických vězňů v Bystřici pod Hostýnem, která je organizátorkou již tradičních muklovských poutí na svatém Hostýně, vždy první sobotu v měsíci září. Za stálého deště se u památníků shromáždilo velké množství občanů, mezi nimi mnoho bývalých politických vězňů a jejich rodinných příslušníků. Z projevů, které u památníků byly předneseny, si zaslouží pozornost jen některé. Zejména tu bych rád zmínil, že lidé, kteří přišli na svatý Hostýn, aby zvitězila pravda, a v této době neměli činy nezůstanou zapomenuty a jejich oběť se paměti v myšlenku svéobody a demokracie, a v této době se jim, jejich rodinným příslušníkům... ve vědomí, kteří jste přišli, máme morální povinnost neustále připomínat a volat po jejich právech a svobodě, bezpráví a uchvácení politické moci jedné straní. Dej Bůh, aby váš hlas byl vždy u tomto národě slyšen...!

"Já podruhé se schází velká muklovská rodina na posvátné Hostýnské hoře, aby s důvěrou a prosbami opětovně poděkovali Matce Boží za dary milosti, zdraví, možnosti dožít se dneš-

nich dnů. Pro mnohé z vás je dnešek dnem odplaty a splnění proseb, které jste slíbili splnit Bohu a svým spolumuklům. Vy všichni, kteří jste prošli pozemským peklem likvidačních táborů zřízených komunistickým režimem, jste předurčení k tomu, aby jste vydali v dnešní době pravdivá svědectví o nelidském týrání ducha i těla a doslovné likvidaci lidí, kteří se odhodlaně postavili na obranu a ochranu základních lidských práv. Byli to "rudí kataní, kteří jako privilegovaní lidé komunistického režimu mohli beztrestně a s oblibou likvidovat každý lidský život... Skloňme se i my s pokorou a v důvěře ve spravedlnost Boží, jako přijali svá utrpení z rukou svých katanů lidé, kteří věděli, že jejich činy nezůstanou zapomenuty a jejich oběť se paměti v myšlenku svéobody a demokracie, a v této době se jim, jejich rodinným příslušníkům... ve vědomí, kteří jste přišli, máme morální povinnost neustále připomínat a volat po jejich právech a svobodě, bezpráví a uchvácení politické moci jedné straní. Dej Bůh, aby váš hlas byl vždy u tomto národě slyšen...!"

Přinesem pietní slavnosti by nepochybně byla účast přednosty okresního úřadu v Kro-

NOVÁ KNIHA:

Autor: ThDr. Antonín Huvar
Titul: "Přirozená výchova k vůdcovství"

Vydala a vytiskla Matice cyrilometodějská s r.o. v Olomouci v roce 1994 (stran 314), cena 80 Kč + poštovné.

ThDr. Antonín Huvar jako novokněz byl poslán do Vizovic, kde byl 26. 9. 1948 zatčen a odsouzen na 10 let. Tímto datem začíná řada "převýchovných" institucí, kriminálů a šachet. Po propuštění celé období poznamenáno usilovnou činností s mládeží.

Tuto unikátní knihu můžete objednat u adresy:

FARNÍ ÚŘAD
Křížkovského 38
783 53 Velká Bystřice

"Sv*domi" 8.15/1992

vány zažloutlé dokumenty nejenom v archívech soudních, ale i v archívech Konfederace politických vězňů, rodinných a často i na zadních stránkách Bible, jak bývalo zvykem dříve, jako svědectví o tomto hrozném dramatu.

měříti dr. Zavadila, už proto, že šlo o pouť muklů z celé republiky. Uvádím část z jeho zdravotní zprávy, kterou slavnosti věnoval:

"Dnešní den je nepochybně dnem, který se zapisuje do historie kroměřížského okresu. Vážíme si nesmírně toho, že opět, známé poutní místo svatý Hostýn, se stalo cílem pouťových, kteří jste nespravedlivě trpěli pro svou čestnost a touhu žít ve svobodě a demokracii.

Svoboda je vzácný dar a potřebou lidského ducha, za níž se často platí velkými obětmi, někdy i životem. Proto je potřeba, abychom si nejen my, ale zejména mladá generace, připomínali utrpení vás, politických vězňů. Chci připomenout, že pro trvalou vzpomínku politických obětí jsme před rokem odhalili pamětní desku v okresním městě Kroměříži, za účasti mnohých vás i účasti vrcholných státních orgánů. Dnes se tato připomínka dovršuje odhalením památníku na místě, které mnohým trpícím bylo tak drahé, na svatém Hostýně, odkud naši předkové čerpali sílu a mravní odvahu v dobách zlých i dobrých. Připomínáme se k odsouzení zločinné ideologie, která zapříčinila likvidaci tradičních mravních hodnot u našich občanů a věříme, že památník bude trvale připomínat povinnost všech slušných lidí respektovat řád všeobecně platných hodnot, které by měly být vráceny do každodenního života občanů, do kultury, ekonomiky i politiky. Věříme, že pak budeme moci doufat ve šťastnou budoucnost našeho státu, ve svobodně demokratickou..."

Tolik slova dvou zástupců veřejné správy, kteří o zloči-

nech komunismu vědí a odsuzují je, byť je přímo nezažili. Škoda, že z úst přítomných vládních představitelů - Milana Uhde a Antonína Baudyše - bylo slyšet (jako obvykle) jen fráze o tom, jak škodlivá byla komunistická totalita, s přáním, aby náš lid již nikdy nebyl poroben...?

Ústředí Konfederace politických vězňů zastupovala na

svatém Hostýně dr. Naďa Kavalírová, která u památníku přednesla tato slova:

"Vážení hosté, milí přátelé, muklovská rodino! Dovolte, abych vás na posvátném Hostýně pozdravila jménem předsednictva a rady Konfederace politických vězňů ČR. Svůj hlavní projev si nechám až na odpolední mítink.

Ale chci vás požádat, kdy-

koliv půjdete Hostýnem, jako návštěvníci i jako poutníci: nuže poutníku, postůj, skloň hlavu a pokloň se památce! Minulé památce, současnému a budoucímu, co tu všechno chceme pro tento národ a pro lid této země."

(Projev dr. Kavalírové, který si ponechala až na odpolední mítink, jsem bohužel neslyšel; z Hostýna jsem odjížděl po 14 hodině, ohlášeného mítinku, který se měl konat na prostranství, jsem se nedočkal. Škoda!)

Opravdu krásný zážitek u mnohých vyvolala přítomnost slovenských poutníků a muklů z Bánské Bystrice a okolí. Zejména projev zástupce KPVS potvrdil, že i slovenští politici vězni přinášeli oběti na popravističích a ve věznicích za jednotné a demokratické Československo. A když na zakončení slavnostního odhalení památníku odzněla česká hymna a ojediněle se ozvaly hlasy slovenských sester a bratří s melodií hymny "Nad Tatrou sa blýská", byl pohotový projev přítomných hudebníků, kteří zahráli dvě sloky slovenské hymny, balzámepro všechny, jimž osud Československa ani dnes není lhostejný. A přiznejme si, že jsme zpívali všechno, pokud nám v tom síly v očích a stesk v hrdle nebránily. Díky všem, kteří se o tento neplánovaný krásný zážitek zasloužili.

Mým přáním bylo, abychom si z muklovské pouti na svatém Hostýně odnesli sílu pro nerovný zápas se zlořádem, který v naší společnosti setrvává a všude kolem nás bují. Abychom byli jednotni a vypudili z našich myslí strach a pasivní

přístup k událostem, které tak moc nám všem škodí. Víím, že svatý Hostýn nebyl nikdy místem, kde by se pořádaly jakékoli politické rebelie. Nicméně očekával jsem, že na připravovaném mítinku bude nejen možné, ale i nutné vystoupit a vyzvat politické vězně k obraně pravdy a demokracie.

Vždyť za krátkou dobu bude páté výročí listopadových událostí a měli bychom bilancovat. Po celou dobu jsme svědky toho, že frontální návrat postkomunistických sil k moci je důsledkem nevyrovnaní se s minulostí, dohod u kulatých stolů, sametovosti demokratických změn. Že je také svědectvím hlubokých kořenů komunismu, míry devastace politické kultury a svým způsobem také únavy a beznaděje lidí, kteří od nového (současného) režimu očekávali zásadní změny. Již dlouho jsme svědky toho, že nejlépe se adaptovali ti bývalí, kteří byli zvyklí obcházet zákony nebo profitovat z politické moci, neboť poctivá práce je nikdy nezajímala. Rozkrádání státního majetku po demokratické změně dosáhlo takového rozměru a rozsahu, že se mnoha lidem zdá, že by to za minulého režimu nebylo možné. Změnily se i vztahy mezi lidmi. Zmizela síle politická perzekuce, lidé si v podstatě mohou dělat a říkat co chtějí, ale míra strachu ve společnosti se nijak nezmění, přelila se pouze do jiných oblastí. Lidé se stále častěji ptají, co se vlastně změnilo?

Bez mála po pěti letech už zhruba víme, jaký obraz se vytváří, jaký je rozsah skrytých probíhajících drancování státních a národních zdrojů. Víme již také, že naše obavy vyvolané pone-

cháním komunistů ve funkcích, se naplnily. Ještě nevíme přesně, ale začínáme tušit stupeň korupce předních vůdců postkomunistických struktur. Divili se někdo skutečnosti, že tiž zločinci, kteří vykrádali co se dalo, že to dělali z pozic členství v KSČ či StB atd., a dnes dělají totéž z pozic obhájců demokracie a tržního řádu, musí dospět k přesvědčení, že se u nás v podstatě nic nezměnilo.

Očekával jsem, že druhá muklovská pouť na svatém Hostýně, se stane jakousi mluvčí arénou politických vězňů. Víím, že dlouhá a neradostná byla důkladná bilance uplynulých pěti let. Je třeba se však zamyslet a rozhodnout jak dále. Ponechat současnému vývoji volný průchod, nebo se pokusit o odstranění zla? Máme ještě tolik sil, abychom dokázali napravit a odčinit to, co bylo naší povinností? Máme ještě nějakou šanci?

Nemohu a ani nechci hovořit za jiné, ale domnívám se, že právě muklovská pouť na svatém Hostýně byla příležitostí (vždyť jinou ani nemáme) k tomu, abychom připomenuli a všichni si uvědomili, že jediné, co může dnes sloužit naší společenosti, je pravda. Pouze s její pomocí lze zabránit tomu, aby nás ještě někdy v budoucnosti znovu ztotočily staré totalitní struktury, nebo aby se vytvořily nové. To mělo být mementem a modlitbou zároveň, za všechny oběti komunismu. Žel, to jsem na muklovské pouti postřádal. Snad příště, pokud již nebude pozdě...?

4. září 1994

Svatý Václave

Svatý Václave, české kníže, slyš! Hlasy k Tobě pozvedám v nadehvězdnu říš.

Tisíc tomu let, cos byl kníže náš, tobě byla fada věků jako noční stráž.

Ale přes tvou zem za těch tisíc let vln jak mořem převálilo všelikých se běd.

Ale tys je znal, při svém lidu stál, tys té země nezapomněl, již jsi míloval.

V tísní duše své, v číse hořkostech jméno tvé za útočiště měla na svých rtech.

V skvoucím trpění, slavou zářící v čele vojsk jsi na svém koni s černou orlicí.

Vnučen-li však boj, v záři krvavé bitvy veš, jaks dědy vodil, svatý Václave!

Svatý Václave, volá tě tvůj lid: Vrať své zemi požehnání, vrať své zemi klid! Josef Václav Sládek (1892)

Dokumentární kniha ze Slovenského národ. povstání autora kpt. M. Zlámal. který byl náčelníkem partyzánského štábu a znal zkusil povstání. Předseďa sboru povereníh Dr. Gustav Husák (pozd. president) ne-

chal na konci války Zlámalu uvěznit a otrávit. Ten však byl z vězení vysvobozen ale musel uprchnout do exilu, do Kanady. 320 str., cena 67 Kč včetně poštovného.

Toto druhé a přepracované vydání zajímavě dokumentární knihy Milo Komínka o životě v komunistických koncentracích padesátých let, je doplněno autentickými fotografiemi, dokumenty, seznamem asi 800 autorových spoluvězňů a jmény všech popravených. 380 str.

Cena 67 Kč včetně poštovného. S objednávkou výše uvedených knih přiložte peněžní poukázku na tento obnos. Knihy na dobírku nepošíláme. Pište na adresu: S V Ě D O M Í poštovní schránka 70, 738 02 Frýdek-Místek 12

ROZHOVORY S POUČENÍM OD MÝCH PŘÁTEL Z VESMÍRU

Motto:

„Až nastoupíte všichni tuto cestu a budete žít jako my, a budete se umět o vše rozdělit s druhými, budete umět tak pracovat a dávat svou práci celku, ale všichni tak, to bude jiná. ...“

„Velitel Vesmírné flotily z Plejád PTAAH.“

Ivo B E N D A a další lidé českých zemí.

PROSBA STVOŘITELE NAŠEHO A PŘÁTEL Z VESMÍRU O KONTAKT V TV

ABYCHOM UMOŽNILI VYSTOUPIT NAŠIM PŘÁTELŮM Z VESMÍRU – AŠTAROVÍ ŠERANOVÍ A DALŠÍM VESMÍRNÝM LIDEM PLNÝM LÁSKY V NAŠÍ TELEVIZI, JE POTŘEBA, ABY PRO TO MEDITOVALO HODNĚ LIDÍ VE STEJNOU DOBU. PROTO BUDEME MEDITOVAT A PROSIT S LÁSKOU A POKOROU STVOŘITELE NAŠEHO MILOVANÉHO A NAŠE MILÉ VESMÍRNÉ LIDI, ABY VYSTOUPILI NA VŠECH PROGRAMECH TELEVIZE V ZEMÍCH ČESKÝCH V NEDĚLI VE 22:00 HODIN.

TUTU PROSBU BUDEME VYSÍLAT KAŽDOU NEDĚLI VE 22:00 HODIN MINIM. 10 MINUT.

KOMUNIKACE S LÁSKYPLNÝMI VESMÍRNÝMI LIDMI SIL SVĚTLA PRACUJÍCÍMI PRO STVOŘITELE, AŠTAROVU FLOTILU, PTAAHOVOU FLOTILU, KARNÉHO EVAKUAČNÍ FLOTILU, IZÁKOVU EVAKUAČNÍ FLOTILU, SOL-TECOVOU FLOTILU, KOHUNOVU FLOTILU, EBERMACHOVU FLOTILU, ANTEKOVU FLOTILU A DALŠÍMI. OSLOVENÍ VŠECH MÍRUMILOVNÝCH A LÁSKYPLNÝCH LIDÍ ZEMÍ ČESKÝCH A PLANETY ZEMĚ. JAK POMOCI PLANETĚ ZEMI, KTERÉ LIDÉ UBLIŽUJÍ? LIDÉ, OTEVŘETE SVÁ SRDCE, ZASTAVTE SE, ZJEMŇUJTE A PROCIŤUJTE, VYZAŘUJTE LÁSKU !!!!!

Od září 1997 do 16.7.1998 přečetlo 950 miliónů čtenářů ! 6.7.1998 komunikuje s přáteli z Vesmíru 670 000 lidí českých zemí ! V knize jsou i PODMÍNKY SPOJENÍ S VESMÍRNÝMI LIDMI, každý člověk se může spojit. Kniha s originálními sděleními od řady kontaktérů, u nás i ve světě poprvé !!!

KNIHU „ROZHOVORY...“ (500 volných jednostránkových A4 listů, 3 DÍLY) A PORTRÉT AŠTARA ŠERANA LZE OKOPÍROVAT:

- 1) BRNO: BOSSCAN 91, VACHOVA 6, 602 00 BRNO, tel. 05-42217418.
- 2) BRNO: COPY SERVIS (VCHOD MOR. ZEM. KNIHOVNY), SOLNIČNÍ 12, 602 00 BRNO, tel. 05-42218550.
- 3) ČESKÉ BUDĚJOVICE: A-COPY, SENOVÁŽNÉ NÁM. 5, 370 01 ČESKÉ BUĚJOVICE, tel. 038-6353730.
- 4) FRÝDEK MÍSTEK: KONEX, RADNIČNÍ 1245, 738 01 FRÝDEK MÍSTEK, tel. 0658-20600.
- 5) CHOMUTOV: STŘEDISKO KULTURNÍCH A KNIH. POTŘEB, PALACKÉHO 4995, 430 01 CHOMUTOV, tel. 0396-651250.
- 6) JABLONEC NAD NISOU: STŘEDISKO ŽEN, JUNGMANNOVA 8, 466 01 JABLONEC NAD NISOU, tel. 0428-26450.
- 7) JESENÍK: KNIHOVNA V. PRIESSNITZE, LIPOVSKÁ 296, 790 01 JESENÍK, tel. 0645-2538.
- 8) LANŠKROUN: HJ SOFT, HRADEBNÍ 3, 563 01 LANŠKROUN, tel. 0467-2889.
- 9) MLADÁ BOLESLAV: AGENTURA M+M, STAROMĚSTSKÉ NÁM. 87, 293 01 MLADÁ BOLESLAV, tel. 0326-25065.
- 10) NOVÝ JIČÍN: ČEDOK, GENERÁLA HAĎO 22, 741 01 NOVÝ JIČÍN, tel. 0656-701598.
- 11) OLOMOUC: UNITON, MARIE POSPÍŠILOVÉ 1, 779 00 OLOMOUC, tel. 068-5416438.
- 12) OSTRAVA: REPROSERVIS, JAHNOVA 5 (VEDLE ELEKTRODOMU), 709 00 OSTRAVA - MAR. HORY, tel. 069-6627251.
- 13) PLZEŇ: DŮM U SLUNCE, NA ROUDNÉ 1, 301 11 PLZEŇ, tel. 0602-214100.
- 14) PRAHA: RYCHLÝ TISK, JUNGMANNOVA 3, 110 00 PRAHA 1, tel. 02-96245333.
- 15) PROSTĚJOV: XEROX MICOS, ŽIŽKOVO NÁM. 11, 796 01 PROSTĚJOV, tel. 0508-330436.
- 16) PŘEROV: AL TEL KOPÍROVÁNÍ, ČECHOVA UL (PRIOR), 750 01 PŘEROV, tel. 0641-276232.
- 17) ROŽNOV POD RADHOŠTĚM: FRIEDRICH, PIONÝRSKÁ 460, ROŽNOV POD RADHOŠTĚM, tel. 0651-57163.
- 18) STRAKONICE: CK CIAO, ZÁMEK 1, 386 01 STRAKONICE, tel. 0342-323400.
- 19) ŠUMPERK: EXPRESTISK, GEN. SVOBODY 26 (U POŠTY 1), 787 01 ŠUMPERK, tel. 0649-212730.
- 20) TÁBOR: A-COPY, TR. 9. KVĚTNA 678, 390 01 TÁBOR, tel. 0391-498317.
- 21) TŘINEC: MĚSTSKÁ KNIHOVNA, NÁM. SVOBODY 526, 739 01 TŘINEC, tel. 0659-22459.
- 22) ZLÍN: LASER COLOR COPY CANADA, TR. T. BATI 190 (U KOSTELA), 760 01 ZLÍN, tel. 067-82588.

Kniha „Rozhovory ...“ je živá, každé 2-3 dny přibývá 1 sdělení, rozšíření knihy každý měsíc, 1. část ukončena v lednu, 2. část ukončena v červnu 1998, 3. část je otevřená. V Šumperku 14.8.1998, s láskou a pokorou Ivo B E N D A, mobil: 0603-491600.

